

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/ 0 0 9 5 6 - 0 / 2020
Érkezett:	2020 JÚN 03.
Példány:	3
Melléklet:	25 db
Kezelőiroda:	Tisztelt Alkotmánybíróság
	Budapest
	Donáti u. 35-45.
	1015

24

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	
Érkezett:	2020 JÚN 02.
Példány:	Kezelőiroda:
Melléklet:	db

a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégiuma
útján

Budapest
Varsányi Irén utca 38-40.
1027

alkotmányjogi panasz

a Material Group Kereskedelmi és Szolgáltató
Korlátolt Felelősségű Társaság "f.a" [redacted]
[redacted] I. r.
panaszosnak

és

Kaminszki Zoltán [redacted]
[redacted] II. r. panaszosnak

Míndkettőt képv.:

Lohn Ügyvédi Iroda (székhely): [redacted]
[redacted]
[redacted]
[redacted]

a Kúria Gfv.VII.30.315/2019/5. számú
végzésével szemben!

2020. április 30.

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK GAZDASÁGI KOLLÉGIUMA 44.	
FOLYASÍRTÓMSZÁM	KEZELŐIRODA
Postán / Gyűjtőládára / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Érkezett:	2020 MÁJ 01.
PÉLDÁNY:	1 IV.
MELLÉKLET:	8 KÖZTÜK:
FOLYASÍRTÓMSZÁM	UTÓIRATOK
649/2018	

1. sz. Fpk 31/2019

ir. 20.04.23

TARTALOM

1	ELJÁRÁSI NYILATKOZATOK.....	3
1.1	AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG HATÁSKÖRE.....	3
1.2	A PANASZ HATÁRIDŐBEN BEADOTTNAK MINÓSUL	3
1.3	A PANASZ BENYÚJTÁSÁNAK FELTÉTELEI TELJESÜLNEK.....	3
1.4	A PANASZTÉTELI JOGOSULTSÁG	4
1.5	NYILATKOZAT SZEMÉLYES ADATOK NYILVÁNOSSÁGRA HOZATALÁRÓL.....	4
2	INDOKOLÁS.....	5
2.1	TÉNYÁLLÁS	5
2.2	AZ ALAPTÖRVÉNY MEGSÉRTETT RENDELKEZÉSEI	6
2.2.1	<i>A tisztességes eljáráshoz való jog sérelme.....</i>	<i>6</i>
2.2.2	<i>Alaptörvény 28. cikkének megsértése.....</i>	<i>10</i>
2.2.3	<i>Szükségesség-arányosság</i>	<i>11</i>

FOLAJSTROMSZÁM

KEZDŐÍRATON

Postán / Gyűjtőládába / Személyesen / E-mailen / Faxon

Érkezett: 2020 MÁJ 04.

PÉLDÁNY:.....IV.....

MELLÉKLET:.....KÖZTÜK.....

FOLAJSTROMSZÁM:

UTÓÍRATON

TISZTELT ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG!

Alulírott Material Group Kereskedelmi és Szolgáltató Korlátolt Felelősségű Társaság "fg" (székhelye: [REDAKTORVA])

képviseli: Lohn Ügyvédi Iroda, [REDAKTORVA] eljáró ügyvéd: dr. Lohn Balázs,
telefonszám: [REDAKTORVA] elektronikus levélcím: [REDAKTORVA] az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi
LXXVIII. törvény („Uttv.”) 2. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján eljárva) I. r. panaszos, valamint
Kaminszki Zoltán [REDAKTORVA]

képviseli: Lohn Ügyvédi Iroda, [REDAKTORVA] eljáró ügyvéd:
dr. Lohn Balázs, telefonszám: [REDAKTORVA] elektronikus levélcím: [REDAKTORVA] az ügyvédi tevékenységről
szóló 2017. évi LXXVIII. törvény („Uttv.”) 2. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján eljárva) II. r. panaszos
kívül jegyzett és M/1 alatt csatolt meghatalmazásokkal igazolt jogi képviselőnk útján ezennel az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztjük elő a t. Alkotmánybíróság elé a Kúria Gfv.VII.30.315/2019/5. számú végzésével („Végzés”) (M/2) szemben, és Magyarország Alaptörvénye („Alaptörvény”) 24. cikke (2) bekezdésének d) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény („Abtv.”) 27. §-ának (1) bekezdése és 53. §-ának (2) bekezdése alapján kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 43. §-ának (1) valamint (4) bekezdései szerint

- a Végzés alaptörvény-ellenességét megállapítani, és
- a Végzést, valamint a Végzéssel felülvizsgált, 11.Fpkhf.43.457/2019/3. számú, a Fővárosi Ítéltábla által hozott másodfokú végzést („Másodfokú Végzés”) (M/3) megsemmisíteni

szíveskedjék.

1 ELJÁRÁSI NYILATKOZATOK

1.1 Az Alkotmánybíróság hatásköre

A panasz elbírálására a t. Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikke (2) bekezdésének d) pontja és az Abtv. 27. §-ának (1) bekezdése alapján rendelkezik hatáskörrel.

1.2 A panasz határidőben beadottnak minősül

A panasz az Abtv. 30. §-ának (1) bekezdése értelmében határidőben beadottnak minősül, mivel a Végzést kevesebb, mint hatvan nappal ezelőtt, 2020. március 6. napján vettük kézhez.

1.3 A panasz benyújtásának feltételei teljesülnek

Az Abtv. 27. §-ának (1) bekezdése és az Alaptörvény 24. cikke (2) bekezdésének d) pontja alapján az Alkotmánybíróság eljárása akkor is kezdeményezhető, ha

- a) az alaptörvény-ellenes bírói döntés (ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés) folytán következett be a jogsérelem, és
- b) nincs jogorvoslati lehetőség az indítványozó számára biztosítva, vagy a jogorvoslati lehetőségeit az indítványozó már kimerítette.

Továbbá az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozat („Ügyrend”) 32. §-ának (2) bekezdésében foglaltak értelmében az ügy érdemében hozott, vagy a bírósági eljárást befejező döntésnek minősül és alkotmányjogi panasszal megtámadható a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott olyan döntése is, mely

- a) a megtámadott határozatot hatályában fenntartja, vagy
- b) a jogerős határozatot egészben vagy részben hatályon kívül helyezi és helyette, illetve az elsőfokú határozat helyett új és a jogszabályoknak megfelelő határozatot hoz, vagy
- c) a jogerős határozatot megváltoztatja és a törvénynek megfelelő új határozatot hoz, vagy
- d) a megtámadott határozatot hatályon kívül helyezi, és az eljárást megszünteti,

feltéve, hogy az indítványozó a jogerős döntést az Alkotmánybíróság előtt nem támadta meg, vagy a jogerős döntés ellen benyújtott panaszt az Alkotmánybíróság a Kúria folyamatban lévő eljárására tekintettel utasította vissza.

A Kúria a Végzéssel a Másodfokú Végzést hatályában fenntartotta, a Másodfokú Végzés Alkotmánybíróság előtti megtámadására nem került sor, így teljesül az Ügyrend 32. §-a (2) bekezdésének a) pontjában foglalt feltétel, és a fentiek alapján a Végzéssel szemben alkotmányjogi panasz előterjesztésének van helye.

A jelen panasz 2. pontjában található indokolásban részletesen kifejtjük a jelen alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló tényállást és konkrétan, tételesen megjelöljük azon alapjogunkat, amelyet a Végzés sért.

Tekintettel arra, hogy a Végzés a Kúria által hozott harmadfokú végzés, így megállapítható, hogy a jogsérelem orvoslására szolgáló valamennyi jogorvoslati lehetőségünket kimerítettük, további jogorvoslati lehetőség nem áll rendelkezésünkre.

1.4 A panasztételi jogosultság

A panasz benyújtásának további feltétele, hogy az alaptörvény-ellenes Végzés a panaszosoknak, azaz nekünk közvetlenül okozzon jogsérelmet, azaz fennálljon az egyedi ügyben az érintettségünk. A Kúria előtt Gfv.VII.30.315/2019. számon folyamatban volt felülvizsgálati eljárásban - amelyben a Végzés meghozatalra került - valamint az annak alapjául szolgáló első illetve másodfokú eljárásokban I. illetve II. r. kifogásolókként (félként) vettünk részt, a Végzés ránk vonatkozóan rendelkezést tartalmaz és közvetlenül érinti az egyes jogainkat.

A Végzés tehát számunkra közvetlenül jogsérelmet okoz, ebből kifolyólag a személyes érintettség fennáll, így a panasz előterjeszthetőségének ezen – az Abtv. 27. §-ának (2) bekezdésében foglalt - feltétele is teljesül.

1.5 Nyilatkozat személyes adatok nyilvánosságra hozataláról

Figyelemmel az Abtv. 52. §-ának (5) bekezdésére, kijelentjük, hogy jelen alkotmányjogi panasz indítványunkban szereplő adatainknak a t. Alkotmánybíróság által történő kezeléséhez, illetőleg azoknak a t. Alkotmánybíróság honlapján történő nyilvánosságra hozatalához hozzájárulunk.

2 INDOKOLÁS

2.1 Tényállás

2018. november 21. napján kifogást nyújtottunk be a Fővárosi Törvényszék előtt 25.Fpk.01-15-000143. számon folyamatban levő felszámolási eljárásban („Felszámolási Eljárás”) az I. r. panaszos képviseletét ellátó [REDACTED]

[REDACTED] („Felszámoló”) ellen és kértük, hogy a bíróság kötelezze a Felszámolót a [REDACTED]

javára nyilvántartásba vett hitelezői igény megsemmisítésére valamint hogy a bíróság a Felszámolónak a [REDACTED] hitelezői igényének nyilvántartásba vételére illetve annak beszámítására vonatkozó nyilatkozatát semmisítse meg. Indítványoztuk továbbá a Felszámoló felmentését is. A Fővárosi Törvényszék, mint elsőfokú bíróság a kifogásunkat a 78.Fpkh.649/2018/2. számú végzésével (M/4) elutasította arra hivatkozással, hogy szabályszerű ügyvédi meghatalmazást nem terjesztettünk elő. A kifogást elutasító végzés 2019. január 12 napján jogerőre emelkedett.

Megjegyezzük azonban, hogy a Fővárosi Törvényszék az M/4 alatt csatolt végzésével, a *polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény* („régi Pp.”) 130. §-a (1) bekezdésének i) pontjára hivatkozással utasította el érdemi vizsgálat nélkül a kifogást és ugyanezen végzés indokolásában utalt a régi Pp. 132. §-a (1) bekezdésében foglaltakra, azaz arra, hogy a keresetlevélnek a régi Pp. 130. §-a alapján való elutasítása esetén a korábbi beadás joghatásai fennmaradnak, ha a felperes az elutasító határozat jogerőre emelkedésétől számított harminc nap alatt a keresetlevelet szabályszerűen újra benyújtja.

A bíróság által alkalmazott jogszabályi rendelkezésre történő utalás alapján a részünkről a kifogás határidőben – 2019. január 25. napján - újból benyújtásra került, amelyet a Fővárosi Törvényszék a 78.Fpkh.31/2019/2. számú végzésével („Elsőfokú Végzés”) (M/5) a régi Pp. 130. §-a (1) bekezdésének d) pontja alapján elutasított arra hivatkozással, hogy ugyanazon felek között, ugyanabból a ténybeli alapból származó ugyanazon jog iránt az eljárás már folyamatban van. A 78.Fpkh.136/2018. számú eljárás valóban folyamatban volt már ugyanezen jogügylet jogszabálysértő volta megállapításának tárgyában, azonban a 78. Fpkh.136/2018. számú eljárásban nem rendelkezünk a beszámítás jogszabálysértő voltát alátámasztó okiratokkal, hiszen azokat a Felszámoló az átadási kötelezettségének elmulasztásával, többszöri kérésünk – még az eljáró Fővárosi Törvényszék kérése - ellenére sem bocsátotta rendelkezésünkre. A releváns iratokról illetve azok tartalmáról történő tudomásszerzést követő tizenöt napon belül pedig a *csődeljárásról és felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény* („Cstv.”) Cstv. 51. §-ának (1) bekezdésében foglaltakkal összhangban terjesztettük elő a kifogást 2018. november 21. napján, majd ismételten 2019. január 25. napján.

Az Elsőfokú Végzéssel szemben fellebbezést nyújtottunk be, amelynek eredményeképpen a Fővárosi Ítéltábla a Másodfokú Végzéssel az Elsőfokú Végzést helybenhagyta.

A Másodfokú Végzéssel szemben 2019. augusztus 27. napján felülvizsgálati kérelmet nyújtottunk be a Kúriához. A felülvizsgálati kérelemben kifejtettük, hogy a Fővárosi Ítéltábla tévesen

értelmezte az Elsőfokú Végzést, illetőleg rámutattunk, hogy a Másodfokú Végzés sérti a régi Pp. 8. §-ában valamint a 130. §-a (1) bekezdésének d) pontjában foglaltakat, illetve a Cstv. rendelkezéseit.

Részletesen kitértünk továbbá arra is, hogy a 78.Fpkh.136/2018. számú kifogásolási eljárás [REDACTED] hitelezői igényének beszámításáról történő tudomásszerzés okán került benyújtásra a bíróság részére, azonban a benyújtás időpontjában a [REDACTED] hitelezői igényét és a beszámítást alátámasztó okiratokkal – annak Felszámoló általi átadási kötelezettség elmulasztása okán – nem rendelkezünk és az itt megnevezett eljárásban is több alkalommal kértük ezen iratok becsatolását. Erre tekintettel jeleztük a Kúria részére, hogy 2017. november 22. napján kizárólag a beszámítás megtörténtéről szereztünk tudomást, azonban a beszámítás jogszabálysértő voltát alátámasztó okiratok tartalmáról csak 2018. november 5. napján (M/6).

A Kúria a Végzésben a Másodfokú Végzést hatályában fenntartotta és akként rendelkezett, hogy a kifogás benyújtásával elkéstünk. A Kúria mindezt részben azzal indokolta, hogy a 78/Fpkh.136/2018. számú ügyben hozott jogerős végzést a Kúria a Gfv.VII.30.179/2019/10. számú végzésével hatályában fenntartotta, ugyanis helytállónak találta a másodfokú bíróság megállapítását, miszerint a régi Pp. 132. §-a nem alkalmazható a kifogásolási eljárásban. (Megjegyezzük, hogy a Gfv.VII.30.179/2019/10. számú kúriai döntéssel szemben szintén alkotmányjogi panaszt terjesztettünk elő a t. Alkotmánybírósághoz 2020. március 20. napján, amely panasz elbírálása jelenleg is folyamatban van.) A Kúria a Végzés indokolásának jelentős részében a Gfv.VII.30.179/2019/10. számú döntését vette alapul és az alapján megállapította, hogy a kifogás benyújtásával elkéstünk.

A késedelem tárgyában a Kúria a Végzés [34] és [35] pontjaiban további indokolást is előadott, miszerint azzal, hogy egy eljárásban újabb iratok kerülnek elő a beszámítás tárgyában, nem válik lehetővé új kifogás előterjesztése, így a kifogás benyújtására a beszámításról való tudomásszerzéstől számított tizenöt napon belül volt lehetőség, amely álláspontunk szerint téves megállapítás volt a Kúria részéről a jelen panasz 2.2.1 b) pontjában kifejtettek okán.

A Kúria a Végzésben hivatkozott továbbá arra, hogy ugyanazon kérelmet terjesztettük elő a kifogásban, mint a 78.Fpkh.136/2018. számú eljárásban. Megjegyezzük, hogy a Kúria a régi Pp. 130. §-a (1) bekezdésének d) pontjára történő hivatkozás vonatkozásában nem értett egyet a Másodfokú Végzésben foglaltakkal, ugyanis kiemelte, hogy e törvényi rendelkezés csak az érvényesített jog tárgyában hozott jogerős határozatok tekintetében zárja ki az eljárás ismételt megindítását, azonban érdemi vizsgálat nélküli elutasítás esetén az érvényesített jog tárgyában nem hozott jogerős határozatot a bíróság, így ez esetben a res iudicata nem állapítható meg.

2.2 Az Alaptörvény megsértett rendelkezései

A Végzés az Alaptörvényben biztosított alapvető jogunkat súlyosan sérti a 2.2.1 pontban részletesen kifejtettek szerint.

2.2.1 A tisztességes eljáráshoz való jog sérelme

Az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

a) *Tisztességes eljárás*

A 7/2013. (III.1.) számú AB határozatban foglaltak alapján a tisztességes eljárás (fair trial) követelménye az eljárásjogi garanciák érvényesülését is felöleli és egy olyan minőséget jelent, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ebből következően egyes részletszabályok hiánya miatt éppúgy, mint valamennyi részletszabály megalkotásának dacára lehet egy eljárás méltánytalan, igazságtalan vagy nem tisztességes.

Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a tisztességes eljáráshoz való jog magában foglalja az alkotmányszövegben kifejezetten nem nevesített bírósághoz való jog valamennyi feltételét is. Így tehát az Alkotmánybíróság értelmezésében a tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely szerint a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthesse. Önmagában a bírói út igénybevételének formális biztosítása ugyanis nem elegendő az eljárási garanciák teljesedéséhez, hiszen az alkotmányos szabályban előírt garanciák éppen azt a célt szolgálják, hogy azok megtartásával a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést. A tisztességes eljárás követelménye tehát magában foglalja a hatékony bírói jogvédelem igényét is. A tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerét kielégítő hatékony bírói jogvédelem pedig attól függ, hogy az eljárási szabályok értelmében a bíróság mit vizsgálhat felül.

A fentieket az Alkotmánybíróság elsődlegesen a 6/1998. (III.11.) számú AB határozatban rögzítette, majd ugyanezen indokolás részletesen kifejtésre került a 20/2017. (VII.18.), valamint a 3102/2017. (V.8.) számú AB határozatokban is.

Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint az *emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről* szóló, Rómában 1950. november 4-én kelt egyezmény („Egyezmény”) eljárási garanciákat tartalmazó cikkei általában elfogadott értelmezése szerint a tisztességes eljárás olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csak megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint valamennyi részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, azaz nem tisztességes.

b) *A Végzés alapjogsértő*

A Végzés sérti a tisztességes eljáráshoz való jogunkat, hiszen a Kúria a Végzéssel helybenhagyta a Másodfokú Végzést, amely a kifogást elutasította arra hivatkozással, hogy a Felszámoló intézkedésével szembeni kifogás előterjesztésére a Cstv. tizenöt napos határidőt biztosít, amelyet elmulasztottunk, hiszen a Fővárosi Ítéletábra – helytelen – álláspontja szerint már 2017. november 22. napján tudomással bírtunk a per tárgyát érintő jogügyletről. Ezzel ellentétben azonban mind a fellebbezésben, mind pedig a felülvizsgálati kérelemben részletesen kifejtettük, hogy – sokszori kérésünk ellenére – a [REDACTED] követeléseinek beszámításával és a hitelezői igényének nyilvántartásba vételével kapcsolatos dokumentációkról kizárólag 2018. november 5. napján szereztünk tudomást, ugyanis a [REDACTED] ekkor csatolta be a fellebbezése mellékleteként azokat a 78.Fpkh.136/2018. számú kifogásolási eljárásban.

Az ismételten benyújtott kifogás érdemi vizsgálat nélkül nem lett volna elutasítható a hivatkozással, hogy ugyanazon ténybeli alaphoz származó, ugyanazon jog iránt a felek között már folyamatban volt egy eljárás, hiszen a kifogásolási eljárás tárgyát képező, és a beszámítási jogügylet jogszerűtlenségét alátámasztó okiratokról kizárólag 2018. november 5. napján szereztünk tudomást, és ezen új tudomásszerzésre tekintettel, annak időpontjától számított tizenöt napon belül nyújtottuk be a

kifogást a Fővárosi Törvényszékhez.

Jelen esetben irreleváns, hogy magáról a jogügyletről mikor szereztünk tudomást, kizárólag az bír jelentőséggel, hogy az azt alátámasztó okiratokat mikor ismertük meg, ugyanis azok alapozzák meg a jogügylet érvénytelenségét. Mindezt alátámasztják a BDT2013.2983. számú döntésben foglaltak is, amelyben megállapította a bíróság, hogy a **benyújtható kifogás előterjesztésére nyitva álló határidő kezdő időpontjának az tekinthető, amikor a döntés és az elszámolás jogszerűségének ellenőrzéséhez szükséges iratokat a kifogásoló megismeri, hiszen a felszámoló intézkedésével érintett fél akkor tud a részére biztosított jogorvoslati eszközzel rendeltetésének megfelelően élni, amennyiben módja van megismerni a vonatkozó iratokat.** (Megjegyezzük, hogy a Kúria a Végzés [31] pontjában megállapította, hogy egyetértett a felülvizsgálati kérelemben foglaltakkal, miszerint a régi Pp. 130. §-a (1) bekezdésének d) pontja az érvényesített jog tárgyában hozott határozatok tekintetében zárja ki az ismételt eljárás megindítását, azonban a jelen esetben a res iudicata hatás nem volt megállapítható.)

A Fővárosi Törvényszék a 2018. november 21. napján előterjesztett kifogást a jelen panasz mellékleteként M/4 szám alatt csatolt végzéssel érdemi vizsgálat nélküli elutasította. A Fővárosi Törvényszék a végzésben utalt a régi Pp. 132. §-a (1) bekezdésének alkalmazhatóságára, amelyre tekintettel a kifogást határidőben, szabályszerű ügyvédi meghatalmazással ismételten benyújtottuk a Fővárosi Törvényszék részére 2019. január 25. napján. A Kúria a Végzés indokolásának [29] pontjában rögzítette, hogy álláspontja szerint a régi Pp. 132. §-a a kifogásolási eljárásban nem alkalmazható.

Abban a feltételezett helyzetben azonban, amennyiben a régi Pp. 132. §-a nem lenne alkalmazható a kifogásolási eljárásban, ez esetben is fennáll, hogy e jogszabályi rendelkezésre történő hivatkozást, utalást a Fővárosi Törvényszék, mint elsőfokú bíróság alkalmazta és mi az elsőfokú bíróság tájékoztatásában bízva, azt követve nyújtottuk be ez alapján ismételten a kifogást. Az elsőfokú bíróság pontatlan illetve téves tájékoztatása miatt bennünket hátrány nem érhetett volna és ez alapján nem lett volna helye a kifogás elutasításának. Tekintettel arra, hogy a bíróság rendelkezése általunk valamint jogi képviselőnk által nem bírálható felül, így az elsőfokú bíróság végzésének indokolásában foglaltakat követtük, annak megfelelően jártunk el.

A bírói gyakorlat is több jogesetben rögzítette, hogy a bíróságnak a jogorvoslati határidő tekintetében adott téves, a törvénnyel adott esetben ellentétes tájékoztatása jogkövetkezményét nem lehet arra a jogi képviselőre hárítani, aki a perbeli cselekményt e tájékoztatásnak megfelelő határidőben teljesítette. A jogorvoslatról való tájékoztatás hiánya, a téves vagy pontatlan tájékoztatás miatt a felet hátrány nem érheti. Ez egyúttal irányadó abban az esetben is, ha a fél jogi képviselővel jár el, mert a jogi képviselő a bíróság intézkedését, rendelkezéseit nem bírálhatja felül. (BH2007.51.; BH.2012.96.)

Hasonló következtetésre jutott továbbá a bíróság a BH.1977.1.27. számú döntésében, ahol kiemelte, hogy amennyiben az elsőfokú bíróság a tájékoztatási kötelezettségét pontatlanul teljesítette, ez esetben a felet nem érheti hátrány, részéről a határidő elmulasztása nem állapítható meg.

A Végzésben foglaltak alapján sérült a tisztességes eljáráshoz való jogunk, ugyanis a Kúria döntése alapján – hiába csak egy évvel később jutott tudomásunkra a beszámítás alapjául szolgáló okiratok tartalma – nem volt lehetőségünk arra, hogy azokra hivatkozással kifogást terjesszünk elő a Felszámolónak egy jogsértő intézkedésével szemben, amely által 891 123 158,- Ft összegű hitelezői igény jogszabálysértő módon került beszámításra és ennek okán a [REDACTED] mint hitelező jogtalan

előnyben részesült a többi hitelezővel szemben.

A Végzés alapjogsértő különösen abból a szempontból, hogy olyan döntéseket tartott hatályukban fenn, amelyek mindegyike jogsértő.

A Kúria álláspontja szerint tehát a kifogás annak elkésztésére okán a régi Pp. keresetlevélre vonatkozó érdemi vizsgálat nélküli elutasítás szabályaival elutasítható, azonban e körben a régi Pp. 132. §-a (1) bekezdésének alkalmazásának már nincs helye. Továbbá az, hogy a kifogás alátámasztásához a későbbiek folyamán kerülnek elő a kifogás tárgyát képező jogügylet jogszabálysértő voltát alátámasztó okiratok, nem teszi lehetővé új kifogás előterjesztését.

A Kúria kiürítette a számunkra nyitva álló lehetőségeket azáltal, hogy a kifogás érdemi vizsgálat nélkül elutasításra került annak okán, hogy az elkésztett és az elkésztettséget is arra alapozta, hogy a kifogás tárgyát képező jogügyletről már 2017. november 22. napján tudomást szereztünk – illetve, hogy a régi Pp. 132. §-a jelen esetben nem volt alkalmazható -, hiába hivatkoztunk le több iratban is, hogy nem a jogügyletről való tudomásszerzés időpontja a releváns jelen esetben, hanem az annak jogszabálysértő voltát alátámasztó okiratokról való tudomásszerzés időpontja.

A Kúria elkészttség körében tett állításai tévesek, azok által az eljárásban részt vevők alkotmányos jogai sérülnek (különösen a jelen eljárás alapjául szolgáló kifogásolási eljárásban), hiszen a tényállás alapján megállapítást nyert, hogy a beszámítás kapcsán egyetlen okirat sem került elő 2018. november 5. napjáig. Erre tekintettel jelen panaszt megelőző kifogásolási eljárásban, melyben sem a Fővárosi Törvényszék, sem az adós, sem a hitelezők nem rendelkeztek egyetlen okirattal sem, nem lehet elutasítási ok a kifogás elkésztésére. Jogszerűtlen megállapítás volt a Kúria részéről, hogy a 2018. november 5. napján a Fővárosi Törvényszékhez benyújtásra került iratok ne képeznének új tény, és az okiratokban foglaltak alapján megállapítható jogszerűtlen felszámolói intézkedések ne képeznének jogalapot új kifogás előterjesztésére.

A késedelem tárgyában a Kúria a Végzés [34] és [35] pontjaiban – álláspontunk szerint tévesen - előadta, miszerint azzal, hogy egy eljárásban újabb iratok kerülnek elő a beszámítás tárgyában, nem teszi lehetővé új kifogás előterjesztését, így a kifogás benyújtására a beszámítástól való tudomásszerzéstől számított tizenöt napon belül volt lehetőség

A Kúria a fent hivatkozott pontjaiban foglaltak alapján közel egymilliárd összegű jogszerűtlen hitelezői igény nyilvántartásba vételére, és közel 900 000 000,- Ft összeg jogszerűtlen beszámításával az adós társaság jogszerű – és hitelezők igényeinek maradéktalan kielégítésére alkalmas – követelésének eltüntetésére adott lehetőséget.

A Kúria álláspontja elősegítette továbbá azt, hogy általánosságban a felszámoló a jogügyleteket nyilvánvalóan jogszerűtlen, valótlán tartalmú iratok ismeretében, de azok nyilvánosságra hozatala nélkül bonyolíthatassák le, vagy az iratokat a jogügyletről való tudomásszerzést követő tizenöt nap elteltét követően mutassák be az eljárásban részt vevő felek részére. Ugyanis kizárólag a vonatkozó okiratok ismeretében van lehetőség a felszámoló által véghezvitt jogügylet, a felszámoló által nyilvántartásba vett hitelezői igények kapcsán a felszámoló mulasztása vagy jogszerűtlen intézkedése tárgyában kifogás előterjesztésére a sérelmet szenvedett fél, a hitelezői válaszmány vagy a hitelezői képviselő részéről.

Ezzel egyidejűleg illetve ebből következően a tisztességes eljáráshoz való jogunkat megsértette a következőket jogszabály értelmezéssel illetve alkalmazással, ugyanis helytelenül alkalmazta a Kúria a régi Pp. érdemi vizsgálat nélküli elutasításra, valamint a Cstv. 51. §-a (1) bekezdésében foglalt, a

kifogás megindítására nyitva álló időtartam kezdő időpontjának – azaz a tudomásszerzés időpontjának - meghatározására vonatkozó rendelkezését.

Nem minősül tisztességes eljárásnak az, ha a bíróság nem ad lehetőséget a fél számára, hogy az önhibáján kívül korábban rendelkezésére nem állt okiratokról történő tudomásszerzést követően a törvényes határidőn belül előterjessze a kifogását a felszámoló jogszabálysértő intézkedésével szemben.

2.2.2 Alaptörvény 28. cikkének megsértése

Az Alaptörvény 28. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulumbát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsi és gazdasági célt szolgálnak.”

a) *A régi Pp. célja*

A régi Pp. célja annak 1. §-ában foglaltak szerint, hogy a természetes személyek és más személyek vagyoni és személyi jogaival kapcsolatban felmerült jogviták bíróság előtti eljárásban való pártatlan eldöntését az alapelvek érvényesítésével biztosítsa.

A fenti célt szolgálja a 8. §-a (1) bekezdésében foglalt alapelv, amelynek értelmében a bíróság köteles biztosítani, hogy a felek és a per többi résztvevője jogaikat rendeltetésszerűen gyakorolják és perbeli kötelezéseknek eleget tegyenek. A régi Pp. 2. §-ának (1) bekezdése alapján a bíróságnak az a feladata, hogy a feleknek a jogviták elbírálásához, a perek tisztességes lefolytatásához és ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jogát érvényesítse, míg a (4) bekezdésben rögzíti a törvény, hogy a bíróság a törvény alkalmazása során annak rendelkezéseit, csak az alapelvekkel összhangban értelmezheti.

A régi Pp. az alapelvei között egyértelműen rögzíti, hogy a felek számára lehetőséget kell adni a jogaik rendeltetésszerű módon történő gyakorlására illetve perbeli kötelezettségeiknek való eleget tételére. A bíróság feladata a következetes joggyakorlás, amely egyúttal magában foglalja a jogszabályok következetes értelmezését és alkalmazását, különösen egy eljáráson belül.

A bíróság köteles az alkalmazandó jogszabály Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálni és a jogszabályt az adott eljárásban ennek megfelelően jogosult illetve köteles alkalmazni. A bíróság köteles figyelembe venni a jogszabály megalkotásának célját, a jogszabály által elérni kívánt eredményeket.

b) *A Cstv. célja*

A Cstv. 51. §-a (1) bekezdésének célja, hogy a felszámoló jogszabálysértő intézkedése vagy mulasztása ellen a sérelmet szenvedett fél, a hitelezői választmány illetve a hitelezői képviselő a tudomásszerzéstől számított tizenöt napon belül kifogással élhessen.

A bíróság köteles a Cstv., mint alkalmazandó jogszabály Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálni és a jogszabályt az adott eljárásban ennek megfelelően jogosult illetve köteles alkalmazni. A bíróság

köteles figyelembe venni a jogszabály megalkotásának célját, a jogszabály által elérni kívánt eredményeket.

c) *A Végzés jogsértő*

A Végzés jogsértő, ugyanis a Kúria helybenhagyta a Másodfokú Végzésben foglaltakat, miszerint a kifogás elkészt volt. Mindezt tette azt követően, hogy a felülvizsgálati kérelemben kifejtésre került, hogy a kifogás nem lehet elkészt, ugyanis a beszámítás jogszabálysértő voltát alátámasztó okiratokról 2018. november 5. napján szereztünk tudomást, amely következtében 2018. november 21. napján a kifogás határidőben benyújtásra került.

Tekintettel arra, hogy a Fővárosi Törvényszék a kifogást a régi Pp. 130. §-a (1) bekezdésének i) pontja alapján az M/4 alatt csatolt végzéssel elutasította, azonban a végzés indokolásában utalt a régi Pp. 132. §-a alapján történő ismételt benyújtás lehetőségére, így a kifogást határidőben, 2019. január 25. napján ismételt benyújtottuk.

A Kúria a fentiekben foglaltak szerint megsértette az Alaptörvény 28. cikkében foglaltakat, ugyanis a régi Pp. szövegét nem annak céljával és nem az Alaptörvénnyel összhangban értelmezte és alkalmazta, hanem éppen ellenkezőleg a rendeltetésszerű joggyakorlásunknak gátat szabott azáltal, hogy a Másodfokú Végzésnek helyt adott.

A Kúria a Végzés meghozatala során nem megfelelően értelmezte és alkalmazta a Cstv. rendelkezését illetőleg a Végzést nem a Cstv.-vel valamint nem az Alaptörvénnyel összhangban hozta meg, ugyanis a Másodfokú Végzés helybenhagyásával megvonta tőlünk a Cstv. 51. §-a (1) bekezdése szerinti, kifogás előterjesztésére alapvetően nyitva álló lehetőséget, hiszen jogosultak voltunk a beszámítás jogszabálysértő voltát alátámasztó okiratok átvételének napjától kezdődően tizenöt napon belül kifogást előterjeszteni a Felszámoló jogszabálysértő intézkedésével szemben, azonban mind az első-, és a másodfokú bíróság valamint végül a Kúria Végzése ebben megakadályozott bennünket. Megjegyezzük, hogy az iratok átvételének napjáig (2018. november 5. napjáig) egyetlen okirat sem látott napvilágot a [REDACTED] hitelezői igény és a beszámítás alátámasztására.

Nem minősülhet és álláspontunk szerint nem is minősül következetes jogszabály értelmezésnek illetőleg alkalmazásnak az, hogy a Fővárosi Törvényszék által alkalmazott jogszabályi hivatkozásra tekintettel ismételt benyújtott kifogást ugyanezen bíróság elutasítja (álláspontunk szerint a régi Pp. 130. §-a (1) bekezdésének d) pontja szerinti elutasításnak sem volt helye), majd a másodfokú bíróság e döntést helybenhagyja és a kifogás elkészt voltát kiemelve hoz döntést, amelyet a Kúria szintén helybenhagy. A Kúria döntésével lényegében kiüresedtek a számunkra nyitva álló lehetőségek a kifogás ismételt történő előterjesztése körében, és ezáltal a rendeltetésszerű joggyakorláshoz való jogunk sérült.

A jogszabály céljának és az Alaptörvénnyel való összhangnak megfelelő jogszabály-értelmezés a következetes és a helyes, a felek rendeltetésszerű joggyakorlását elősegítő értelmezést is magában foglalja álláspontunk szerint, amelynek a Kúria a Végzésében foglaltak alapján nem tett eleget.

2.2.3 Szükségesség-arányosság

Kiemelkedően fontosnak tartjuk megjegyezni továbbá, hogy minden alapjog – ideértve a 2.2.1 pontban taglalt is – csak a szükséges mértékben korlátozható, azaz a korlátozást csak más alapvető jog érvényesülése, vagy alkotmányos érték védelme indokolhatja a korlátozni kívánt alapvető jog

lényeges tartalmának tiszteletben tartásával.

Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése szerint:

„Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”

Az Alaptörvény meghatározza tehát az alapjog korlátozás kereteit, méghozzá akképp, hogy elsődlegesen kell egy legitim cél, amely vagy másik alapjog érvényesülése vagy alkotmányos érték védelme lehet, azonban szükséges az is, hogy e cél fontossága arányban legyen az alapjogsérelem súlyával. Ezen túlmenően meg kell vizsgálni, hogy az adott alapjog korlátozása alkalmas-e a legitim cél elérésére, illetve azt is meg kell vizsgálni, hogy a legitim cél nem érhető-e el más módon anélkül, hogy az alapjogot korlátozni kellene. Végül vizsgálni kell a fentiekben már említett arányosságot a cél fontossága és a sérelem súlya között.

Tekintettel arra, hogy a Végzésben foglalt döntés által a Kúria a tisztességes eljáráshoz való jogunkat korlátozta, azonban a korlátozásnak nem volt legitim célja (ezáltal a fentiekben felsorolt egyéb vizsgálandó szempontok is irrelevánsnak minősülnek), így egyértelmű, hogy az alapjog-korlátozás alaptörvény-ellenes volt a Kúria részéről.

A jogalkotó az Alaptörvénnyel, és az annak védelmét szolgáló Alkotmánybíróság hosszú évek során kialakult gyakorlatával ellentétesen értelmezte és alkalmazta a régi Pp. rendelkezéseit, ezáltal a bennünket megillető, a tisztességes eljáráshoz való alapjogunkat szükségtelenül és aránytalan mértékben korlátozta.

A Végzés meghozatala tehát nem csak a fentiekben meghatározottak szerint alkotmányellenes, hanem a szükségesség-arányosság tesztjének sem felel meg, így kérjük a t. Alkotmánybíróságot, hogy szíveskedjenek panaszunkat befogadni és annak petituma szerint eljárni.

Tisztelettel:

Material Group Kft. „f.a.”

I. r. panaszos

Kaminszki Zoltán

II. r. panaszos